

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 1—7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 18: 35-43 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τά Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Όσ. Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία 10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Βαρβαρας, Μεγαλομάρτυρος</i> <i>Άγ. Ιωάννου Δαμασκηνού</i>	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο 7.00 μμ - Θ. Λειτουργία στα Άγγλικά
ΠΕΜΤΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Έκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Νικολάου, Θαυματουργού ,</i> <i>Άρχιεπισκ. Μύρων, Λυκίας</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Έφεσ. 2: 14-22 Έυαγγέλιο— Λουκ. 13: 10-17

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγιου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτη - 2 Δεκεμβρίου

Απολυτίκιο

Της Ευβοίας τον γόνον, Οικουμένης αγλάισμα,
της Θεολογίας τον μύστην και Χριστού φίλον γνήσιον,
Πορφύριον τιμήσωμεν, πιστοί, τον πλήρη χαρισμάτων εκ παιδός.
Δαιμονώνοντας γαρ λυτρούται, και ασθενείς ιάται πίστει κρίζοντας
δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν,
δόξα τω σε αγιάσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου
πάσιν ιάματα.

Τα θαύματα του Αγίου Νικολάου

Ο Άγιος κρατά το τιμόνι και σώζει το καϊκι

Κάποτε ένα καϊκι κινδύνεψε να βουλιάξει. Οι νάυτες του κάλεσαν τότε τον Άγιο Νικόλαο να τους σώσει, γιατί άκουσαν ότι ο Άγιος είναι ο προστάτης των θαλασινών και ότι τους βοηθά. Επεκαλέσθησαν τον Άγιο με τούτα τα λόγια: " Άγιε Νικόλαε, βοήθησέ μας την ώρα αυτή, γιατί πνιγόμαστε". Πράγματι ξαφνικά παρουσιάστηκε στην πρύμνη του καϊκιού ένας καλόγερος, που κρατούσε το τιμόνι και είπε τους ναύτες: "Μη φοβάστε, με φωνάξατε να σας βοηθήσω και αμέσως ήρθα να σας βοηθήσω". Όταν η θάλασσα γαλήνεψε, ο Άγιος χάθηκε, οι ναύτες βγήκαν στο λιμάνι των Μύρων και ζήτησαν να δούν τον Άγιο Νικόλαο. Μόλις μπήκαν στην Μητρόπολη είδαν τον ίδιο καλόγερο που ήταν στο τιμόνι και τους έσωσε. Τον έβλεπαν για πρώτη φορά και τον γνώρισαν. Ήταν ο Άγιος Νικόλαος. Αμέσως πέσανε και τον προσκυνήσανε λέγοντες: "Ευχαριστούμε σε, δούλε του Θεού, γιατί αν δεν πρόφτανες να έρθεις, θα πνιγόμασταν στη θάλασσα".

<http://www.agiosnikolaos-eretrias.gr>

Ἡ Ἁγία Βαρβάρα ἡ Μεγαλομάρτυς—4 Δεκεμβρίου

Ἀποτελεῖ κόσμημα τῶν μαρτύρων τοῦ 3^{ου} αἰώνα μ.Χ. Ὁ πατέρας της ἦταν ἀπὸ τοὺς πρὸ πλούσιους εἰδωλολάτρες τῆς Ἡλιουπόλεως καὶ ὀνομαζόταν Διόσκορος.

Μοναχοκόρη ἡ Βαρβάρα, διακρινόταν γιὰ τὴν ὁμορφίαν τοῦ σώματός της, τὴν εὐφυΐαν καὶ σωφροσύνην της. Στὴν χριστιανικὴ πίστη κατήχησε καὶ εἴλκυσε τὴν Βαρβάρα μία εὐσεβὴς χριστιανὴ γυναίκα. Τὴν ζωὴ της μέσα στὸ εἰδωλολατρικὸ περιβάλλον ἡ Βαρβάρα περνοῦσε «ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι». Δηλαδή με κάθε εὐσέβεια καὶ σεμνότητα.

Ὅμως τὸ γεγονός αὐτό, δὲν ἔμεινε γιὰ πολὺ καιρὸ μυστικό. Ὁ Διόσκορος ἔμαθε ὅτι ἡ κόρη του εἶναι χριστιανὴ καὶ ἐκνευρισμένος διέταξε τὸν αὐστηρὸ περιορισμὸ της. Ἀλλὰ ἡ Βαρβάρα κατόρθωσε καὶ δραπέτευσε. Ὁ πατέρας της τότε ἐξαπέλυσε ἄγριο κυνηγητὸ μέσα στὶς σπηλιές καὶ τὰ δάση, ὅπου κρυβόταν ἡ κόρη του. Τελικά, κατόρθωσε καὶ τὴν συνέλαβε.

Ἀλλὰ ὁ ἄσπλαχνος καὶ πωρωμένος εἰδωλολάτρης πατέρας, παρέδωσε τὴν κόρη του στὸν ἡγεμόνα Μαρκιανό. Αὐτός, ἀφοῦ στὴν ἀρχὴ δὲν κατόρθωσε μὲ δελεαστικούς τρόπους νὰ μεταβάλει τὴν πίστη της, διέταξε καὶ τὴν μαστίγωσαν ἀνελέητα. Κατόπιν τὴν φυλάκισε, ἀλλὰ μέσα ἐκεῖ ὁ Θεὸς θεράπευσε τὶς πληγὲς τῆς Βαρβάρας καὶ ἐνίσχυσε τὸ θάρρος της.

Τότε ὁ ἡγεμόνας θέλησε νὰ τὴ διαπομπεύσει δημόσια γυμνὴ. Ἀλλὰ ἐνῶ ἔβγαζαν τὰ ρούχα της, ἄλλα ωραιότερα ἐμφανίζονταν στὸ σῶμα της. Ὁ ἡγεμόνας βλέποντας τὸ θαῦμα, διέταξε νὰ ἀποκεφαλισθεῖ. Χωρὶς καθυστέρηση, ὁ ἴδιος ὁ κακοῦργος πατέρας της, ἀνέλαβε καὶ τὴν ἀποκεφάλισε.

Ἡ Ἁγία Βαρβάρα ἀνακηρύχθηκε ὡς προστάτις Ἁγία τοῦ πυροβολικοῦ (1828 μ.Χ.) καὶ τῶν ὀρυχείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 18: 35-43

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ μᾶς ὑπενθυμίζει ἓνα ἀπὸ τὰ περιστατικά, ποὺ ἀναφέρονται στὴν πορεία τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἀνεβαίνοντας, λοιπὸν, γιὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔπρεπε νὰ περάσει ἀπὸ τὴν Ἱεριχῶ. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόλιν εἶχε καθίσει κάποιος τυφλός, ζητώντας τὴν βοήθεια τῶν περαστικῶν. Ὁ Κύριος δὲν ἀγνοεῖ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ τοῦ ζητᾷ βοήθεια. Στέκεται, συζητᾷ μαζί του. Τοῦ δίνει αὐτὸ ποὺ τοῦ χρειάζεται.

Στὴ διαδρομὴ τῆς ζωῆς μας, στὶς διαφορὲς φάσεις τῆς δουλειᾶς μας, παρουσιάζονται ἄνθρωποι μὲ ποικίλες ἀνάγκες. Κάποτε ἡ φωνὴ τους εἶναι σαφής. Ἄλλοτε ἡ ἱκεσία τους εἶναι μυστικὴ, σιωπηλὴ καὶ ἀθόρυβη ἀπὸ τὴν συστολή. Γι' αὐτὸ ἂς μὴν κλεινόμαστε στὶς ἀπασχολήσεις μας. Ἄς μὴν ἀπομονωνώμαστε διαρκῶς στὸν ἑαυτὸ μας. Ἄς γίνουμε εὐαίσθητοι στὶς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Εἶναι σημαντικό νὰ ὑπογραμμίσουμε μὲ ἔμφαση καὶ ἔνταση ὅτι ὁ τυφλός, γιὰ τὸν ὁποῖο μιλά τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, δὲν συμβολίζει μόνο, τοὺς ταπεινοὺς καὶ καταφρονημένους τοῦ κόσμου, ποὺ ὁ Χριστὸς ζητᾷ νὰ προσέξουμε, ἀλλὰ καὶ τὸν ξεχασμένο πνευματικὸ ἑαυτὸ μας, ὁ ὁποῖος παραμένει ἂν ὄχι ἐντελῶς τυφλός, πάντως μὲ τραγικὰ μειωμένη τὴν ὄρασή του. Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ δὲν βλέπει τοὺς πνευματικούς κινδύνους ποὺ τὸν ἀπειλοῦν. Δὲν μπορεῖ νὰ νιώσει τὶς πνευματικὲς ἐμπειρίες ποὺ ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ ἀποκαλύπτει. Δὲν συνειδητοποιεῖ ὅτι κάθε θεῖα λειτουργία μᾶς φέρνει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ζωὴ τῶν ἁγίων. Μᾶς βοηθᾷ νὰ αἰσθανθοῦμε κάπως καλύτερα πόσο χαλασμένη εἶναι ἡ πνευματικὴ μας ὄραση. Μᾶς βοηθᾷ νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸν βαθμὸ τῆς πνευματικῆς μας τυφλότητας.

Προκύπτει, ὅμως, ἓνα ἐρώτημα. Γιὰτὶ ἄραγε παρατείνεται ἡ πνευματικὴ μας τυφλότητα; Ἴσως γιὰτὶ ἡ φιλαυτία καὶ ὁ ἐγωισμὸς μας στέκονται ἐμπόδια. Συνήθως πιστεύουμε ὅτι ἡ ἱκανότητά μας στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν παντοδύναμη στὶς ἡμέρες μας τεχνολογία, μπορεῖ νὰ μᾶς θεραπεύσει. Θαμπωμένοι ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἄλματα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, στηρίζουμε ὑπερβολικὲς ἐλπίδες στὶς δυνατότητές μας καὶ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸν Θεὸ ποὺ δίνει τὸ φῶς καὶ εἶναι ὁ ἴδιος τὸ Φῶς καὶ ἡ πηγὴ Του. Τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ πολλὰ φῶτα ἀφήνουμε μέσα μας νὰ σβήσει τὸ ἀληθινὸ φῶς.

Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ ποικίλες περιστάσεις καὶ συνθήκες τῆς καθημερινότητάς μας, μᾶς δίνει εὐκαιρίες νὰ τὸν συναντήσουμε οὐσιαστικότερα. Νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ πέρασμα τοῦ Χριστοῦ στὸ δρόμο τῆς δικῆς μας ζωῆς. Καὶ ἐκεῖ καταλαβαίνουμε τὸ χρέος μας νὰ τὸν βλέπουμε μέσα ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς καταφρονημένους. Μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία μας νὰ θεραπευθοῦμε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας τυφλότητα καὶ νὰ φωνάξουμε σὰν τὸν τυφλὸ «Ἰησοῦ ἐλέησόν με».

Ὑπάρχει βέβαια καὶ μιὰ ἄλλη πτυχὴ στὴν θεραπεία τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦς. Ὁ πόθος του γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὰ ἐμπόδια ποὺ τοῦ παρουσίαζαν οἱ ἄλλοι. Μᾶλλον δὲν τὸν ὥθησε στὸν Χριστὸ ἡ δυστυχία του, ἀλλὰ ἡ ἐπιμονή του, ποὺ μᾶς καταπλήσσει. Εἶχε δεῖ καὶ εἶχε διακρίνει καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποὺ εἶχαν μάτια, τὸ Μεσσία Χριστὸ καὶ εἶχε ἀναγνωρίσει τὴν ἀγαπῶσα δύναμή Του. Ἐνα πλῆθος ἀπὸ ἐμπόδια στάθηκαν ἀνάμεσα στὸν τυφλὸ καὶ τὸν Χριστό. Αὐτὰ ἦταν καταρχὴν ἡ ἀρρώστια του, ὁ πολὺς κόσμος, ἡ ἱερότητα τῆς ὥρας τῆς διδασκαλίας, οἱ ἐπιπλήξεις τοῦ κόσμου νὰ σωπάσει. Κανένα, ὅμως, ἀπὸ τὰ ἐμπόδια αὐτὰ δὲν ἀποδείχθηκε ἀνυπέρβλητο. Ὁ πόθος του νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό, νὰ βρεῖ τὸ φῶς του, ξεπέρασε κάθε φραγμὸ. Ὁ πόθος του καὶ ἡ ἐπιμονή του κάνουν τὸ θαῦμα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μέσα στὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ποὺ περιστοίχιζαν τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴν διδασκαλία τοῦ ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ πίστη τοῦ τυφλοῦ ξεπερνᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια τοῦ ἐνοχλημένου πλῆθους, ποὺ προσπάθησε νὰ τὸν σταματήσει, γιὰ νὰ ἀκούσει μιὰ διδασκαλία, ποὺ τὸ κατέπλησσε. Ὅμως καὶ ὁ Χριστὸς στὴν ἐπιμονὴ τοῦ τυφλοῦ διακόπτει τὴν δύναμη τοῦ λόγου, γιὰ νὰ ἐκδηλώσει τὴν ἀγάπη τοῦ ἔργου Του. Καὶ αὐτὸ, γιὰ νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ πίστη χωρὶς ὀρθὴ πράξη μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἐμπόδιο στὸν καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, ποὺ θέλει νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποὺ πραγματικὰ τὸν ἐμπιστεύεται δὲν κάμπτεται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, ποὺ ἐνδεχομένως θὰ συναντήσῃ, τὰ ὁποῖα προκύπτουν συνήθως ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πίστεως. Αὐτὲς οἱ δυὸ ἀλήθειες εἶναι σίγουρα διαστάσεις τοῦ θαύματος τῆς πνευματικῆς μας ὁρασης, ποὺ πραγματώνεται μέσα μας μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν